

ROZKAZ Nr. 77.

Przemyśl, dnia 24. marca 1919.

1.

L. 2133/pers.

Mianowania.

Mianuję rotm. Mieczysława Kozickiego, dotychczasowego zastępcę dwcy Pow. wojsk. Przeworsk, dowódcą Pow. wojsk. Jaworów. Wyż wymieniony obejmie natychmiast dowództwo. Do zatwierdzenia przez Dow. armii.

2.

L. 2647/adj.

Mianują ogniomistrza Józefa Halkę, przydzielonego do sądu polowego w Przemyślu, z dniem 1-go kwietnia ogniomistrzem sztabowym.

3.

L. 1709/246.u

Mianuję z dniem 1. kwietnia 1919 następujących szeregowców P. P. „Wilk“ starszymi żołnierzami: Janoszka Franciszka, Gibla Franciszka i Motykę Józefa.

4.

L. I. E. 6152.

Przeniesienia.

Jedn. sekc. rach. Stanisława Bara, z baonu zapasowego 39 p. p. po ukończeniu tut. kursu polskiej rachunkowości przydziela się do Komisji kasowej 2 baonu 22 pp. Natychmiast go odesłać na miejsce przydziału.

Rachunkowych sierżantów Wiktora Borka i Ludwika Orłowskiego ze szpitala załogowego w Jarosławiu, przydziela się do referenta Intendantury w Sądowej Wiszni (por. Józef Kapiszewski).

5.

L. 737/210 u.

Urlop.

Udzielam plut. Romanowi Eminowiczowi P. P. „Śmiały“ w nagłych sprawach rodzinnych siedmiodniowego urlopu do Krakowa.

6.

L. 2649/adj.

Udzielam plutonowemu Szczepkowi Walentemu oddziału uzup. 37 p. p. z powodu stosunków rodzinnych czternastodniowego urlopu do Przysietnicy pow. Brzozów.

7.

L. 2131/pers.

Przydział.

Przydziela się podpor. Ludwika Bilińskiego z I. Baonu strzelców do Dłwa pow. wojsk. Lisko. Przydział z dniem 4. marca br.

8.

L. I. E. 5829.

Przydział gospodarczy.

Wojskowy szpital dla zwierząt Nr. 1. w Jarosławiu przydziela się pod względem gospodarczym do Komisji kasowej 1 baonu 14 p. p. w Jarosławiu z dniem 21. marca b. r.

Stację polową radiograficzną Nr. 1. w Przemyślu przydziela się gospodarczo do Komisji kasowej Baonu załogowego w Przemyślu z dniem 21 marca 1919.

9.

L. 641/19.

Oddział lub formacja, mogące coś podać o zaginionym dnia 14 stycznia b. r. w bitwie pod Chiszewcami, ułanie Tadeusza Rączyńskim 1 p. Krechowickiego ze szwadronu rotm. Mikka mają wszystkie odnośne daty zgłosić bezwzględnie w D. O. Wojsk Przemyśl.

10.

L. 2117/pers.

Rozkazem Sztabu Generalnego Nr. 825. Warszawa, dnia 4/2. 1919 należy niezwłocznie zgłosić do D. O. W. Oddział personalny, nazwiska wszystkich

Strawne dla chorych w szpitalach wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wojskow. zezwoliło z dniem 1 marca 1919 r. na podwyższenie strawnego dla znajdujących się w szpitalach chorych na 9 (dziewięć) Koron dziennie na osobę.

III.

Pobory za czas niewoli.

Na podstawie rozkazu D. W. P. na Gal. wsch. Nr. 58. z dnia 10 marca 1919 r.

D. R. W. Nr. 21. z 1919. Rozk. 1 p. 695. D. G. 3611/P.

Dla uniknięcia zapytań i wątpliwości, wyjaśniam:

Polski Zarząd Wojskowy nie wypłaca żadnych należności tytułem zaległych poborów za czas niewoli, jeżeli wojskowy w chwili dostania się do niewoli był w służbie lub też na etacie obcego państwa (rosyjskiego, niemieckiego, austriackiego).

Osoby, mające pretensje z tego tytułu, zgłaszać się powinny w właściwych likwidacyjnych władzach, których celem jest zbieranie takich zgłaszanych pretensji dla późniejszego rozliczenia.

Polski Zarząd wojskowy wypłaca takie pobory tylko wtedy, jeżeli wojskowy dostał się do niewoli z Wojska Polsk. Wysokość tych poborów zostanie wkrótce podana do wiadomości.

IV.

Dyety i kosztą podróży służbowej.

D. R. W. Nr. 21 z 1919 r. Rozkaz 696. z 14/II. 1919.

W odmienieniu Rozkazu Nr. 16 z 1918 r. L. I. E. 756. pkt. 2/5 ogłasza się:

Przyjmuje się dla W. P. rozporządzenie, zawarte w okólniku Prezydenta Ministrów Nr. 283. z d. 6/II. 1918 r., jak również rozporządzenie Rady Ministrów z 18/IX. 1918 r., jako tymczasowe przepisy w sprawie dyet i kosztów podróży służbowej z temi tylko odmiannami, które wynikają z odrębnej organizacji i odrębnego charakteru wojska.

Za podróż służbową uważać należy wszelką podróż przedsięwziętą w interesie wojska, celem spełnienia specjalnych zleceń służbowych, w czasie której podróży musi się wydalić z miejsca postoju (zamieszkania) i albo musi tam wrócić po wykonaniu rozkazu, albo udać się bezpośrednio do innej miejscowości, która jest dla niego nowym miejscem postoju, (zamieszkania).

Podróż służbowa odbywa się na podstawie dokumentu podróży, wystawionego przez powołanego do tego Dowódcę. Cel podróży musi być w dokumencie wyraźnie podany. Określenie „na ustny rozkaz” lub tylko powołanie się na Nr. Rozkazu bez podania celu jest niewystarczające. Dokumenty podróży musi się trzymać pod kontrolą i prowadzić ich ewidencję; należą one do dokumentów ściśle zachowywanych. Co do biletów jazdy obowiązuje rozporządzenie 284. Dz. Rozk. Wojsk. 11/18.

Dowódcy, upoważnieni do wystawiania i podpisywania dokumentów podróży, są osobiście odpowiedzialni za każdy przez nich wystawiony dokument podróży.

Zasadnicze dyety, dzienne, wyszczególnione są w poniższym zestawieniu. Na czas trwania dzisiejszych nienormalnych stosunków podwyższa się dzienne dyety przy podróży służbowej w obrębie Państwa Polskiego o 50%, poza granicami 100%.

Stopień i ranga	W kraju			Za granicą		
	Dyety	Wojenna 50% podwyżka	Razem	Dyety	Wojenna 100% podwyżka	Razem
	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
Jenerałowie	25	12.50	37.50	25	25	50
Oficerowie sztabowi	18	9	27	18	18	36
Kapitan, porucznik, podpor.	12	6	18	12	12	24
Podchorąży, Szeregowiec	4	2	6	4	4	8

Dyety podróżne należą się za dzień wyjazdu tylko wtedy, jeżeli wyjazd nastąpił przed 2-gą popoł., za dzień powrotu tylko wtedy, jeżeli przyjazd nastąpił po godz. 2-giej popoł.

Strawne dla oficerów i szeregowych, oraz dodatki do strawnego dla oficerów należą się dalej, albowiem pensję urzędników, które są wyższe od gaż oficerskich, mieszczą w sobie te pobory, które oficerowie pod innym tytułem otrzymują.

Koszta przejazdu kolejami państwowymi ponosi Polski Zarząd Wojskowy. Podporucznikom, porucznikom i kapitanom należy się miejsce klasy II-giej, oficerom sztabowym i generałom klasy I-szej.

Przy podróży za granicę 100% podwyżki należy się za dzień opuszczenia granic Państwa Polskiego i za dnie pobytu na obcym terytorium, należy się zaś za dzień wjazdu z powrotem w te granice.

Na dojazd do dworca i z dworca ustanawia się osobno kwotę po 5 Mk.

Przy bezpłatnem dostarczeniu w kraju oficerowi kwatery, potrącić należy 1/4 część sumy dziennej dyety. Szeregowi otrzymują mieszkanie w naturze. Za granicą pokryć należy kosztą kwatery z dziennych dyet.

O pokrycie szczególnych z podróży, służbowej wynikających, nieprzewidzianych, uzasadnionych wydatków, zwracać się należy do właściwej Intendantury lub do Dep. Gosp. Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Dla kuryerów niema osobnych należności.

Nakłada się na wszystkie Dowództwa obowiązek ograniczenia podróży służbowych do najkonieczniejszych wypadków. Obecne podwyższenie dyet, nie może pod żadnym względem być przyczyną częstszego wysyłania oficerów.

Wszystkie Dowództwa mają szczególnie baczyć, by pod pozorem podróży służbowej, nie wysyłano oficerów dla załatwiania spraw osobistych.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1919 r.

Wszystkie sprzeczne z tem rozporządzenia tracą moc obowiązującą. Sprawa kosztów podróży w wypadkach przeniesienia oficera (urzędnika wojskowego) na inne miejsce służbowe, będzie w swoim czasie uregulowaną osobno.

18.

L. Ewid. 50.

Z dzisiejszym rozkazem wydane będą druki „Raport stanu” ad L. ewid. 47 ogłoszona w rozkazie

D. O. Wojsk. Nr. 71, pkt. 47 według następującego rozdzielnika:

Dow. pow.	Brzozów	10 egz.
"	Łańcut	50 "
"	Przeworsk	10 "
"	Jarosław	250 "
"	Cieszanów	10 "
"	Mościska	10 "
"	Przemyśl	500 "
"	Dobromil	10 "
"	Lisko	10 "
"	Nisko	50 "
"	Sanok	100 "

Dowództwa powiatowe rozdziela przydzielone im egzemplarzy raportów stanu na podległe im oddziały i zakłady, mające w swoim stanie rekrutów.

19.

L. I. E. 6020.

Zaliczanie strawnego.

Wysokość relutum za strawne dla szeregowych wynosi 6 K. dziennie. Oddziały mogą jednak z reguły pobierać artykuły spożywcze w Mag. żywnościowym. Oddziałom, które zakupują artykuły żywnościowe wprost od mieszkańców, w wysokości pełnej racji dziennej, unormowanej rozkazami za niższe ceny aniżeli 6 K., nie wolno pozostałej nadwyżki używać bądź to na polepszenie strawnego, bądź też wypłacać takową na ręce żołnierzom. Nadwyżki owe przypadają na korzyść Skarbu Państwa Polskiego.

20.

L. I. E. 6020.

Relutum za strawne.

W Rozk. Nr. 21 z r. 1918, 3 i 12 z roku 1919, unormowano relutum za strawne i pobieranie tegoż. Ponieważ pod tym względem dzieją się najrozmaitsze nadużycia, zarządza się ponownie co następuje:

Relutum za strawne wolno pobierać:

1) z powodów służbowych, kiedy oddział lub pojedynczy żołnierz nie może korzystać z menaży, n. p. żandarmi, szoferzy, delegowany i detaszowany oddział, liczący zbyt małą ilość ludzi i t. p., za specjalnym zezwoleniem D. O.;

2) z powodów prywatnych, podoficerom w kancelaryach, ordynansom w kancelaryach i t. p., mogącym utrzymać się bez szkody dla zdrowia i służby, za zezwoleniem Dow. danych oddziałów.

Zezwolenie to musi być jak najściślej wzięte przez Komendanta pod rozagę, aby się nie działa w tym kierunku żadne nadużycia. Przy wizytacji poszczególnych oddziałów przekonam się sam osobiście o sposobie ścisłego wykonania tego rozkazu.

21.

L. I. E. 5906.

O przyznaniu 50 fen. dziennie na polepszenie wiktury sanitaryuszom i sanitaryuszkom.

Z dziennika Rozk. W. Nr. 25, z dn. 6/III br., pkt. 832.

Sanitaryuszom i sanitaryuszkom, pełniącym służbę w barakach zakaźnych szpitali wojskowych, należy na polepszenie wiktury przyznać 50 fenigów dziennie. Suma ta nie może być wypłacana jako relutum.

22.

O wypłacaniu wdowcom dodatku dla żonatych.

Z dzień. Rozk. Wojsk. Nr. 25, z dn. 6/III br., pkt. 833.

W uzupełnieniu dekretu Nr. 110, Dz. Rozk. Nr. 6,

ex 1918 r., należy wypłacać dodatek dla żonatych, również wdowcom, o ile takowi posiadają małoletnie dzieci na utrzymaniu.

23.

Zaliczki dla oficerów.

W uzupełnieniu pkt. 32 tut. rozkazu Nr. 68, z dnia 13 marca br. L. I. E. 4379. podaje się, że zaliczki oficerom udzielane mogą być tylko wtedy, jeżeli gaża proszącego nie jest ani sądownie ani administracyjnie zajęta.

Aż do rozstrzygnięcia Min. S. W. mogą korzystać z pożyczek tylko oficerowie czynni (zawodowi) których definitywne przyjęcie do Armii Polskiej zostało w Dz. R. W. ogłoszone.

Podanie o pożyczkę, jako sprawę czysto osobistą, należy wnosić drogą służbową przez Komendę oddziału, w którym oficer proszący służy, a nie przez oficera kasowego.

Komenda Oddziału winna stwierdzić, że proszący jest oficerem czynnym i podać Nr. Dz. R. W. w którym przyjęcie było ogłoszone; następnie na podstawie informacji Komisji kasowej uwidocznic, że gaża proszącego jest niezajęta, wreszcie zaopiniować podanie, o ile proszący zasługuje na udzielenie pożyczki, tak ze względów służbowych, jakoteż ze względu na sprawowanie się poza służbą.

Komisja kasowa wpisze w książce poborów na osobnej stronicie wypłaconą pożyczkę i wpisywać będzie potrącone z poborów miesięcznych raty tak, by stan długu był w książce poborów zawsze uwidoczny. (Rozk. 61 D. W. P. na Gal. Wsch. L. 143).

24.

Emerytury i pensje rządowe dla oficerów.

Na podstawie Rozk. Krakowskiego Nr. 25. z dnia 6 marca 1919. Rozp. Min. Spr. Wojsk. L. D. G. 3739/P z dnia 15/II. 1919.

Według dekretu Wodza naczelnego Nr. 330 z dnia 11 grudnia 1918 (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 12, z 1918 r.) jest równoczesne pobieranie od dnia 1 stycznia 1919 r. dwóch płac ze Skarbu Państwa, a to poborów oficerskich z kas wojskowych i pensji lub emerytury rządowej z kas cywilnych urzędów państwowych zasadniczo niedopuszczalne. O ileby więc osoby, pozostające w czynnej służbie wojskowej, od dnia 1 stycznia 1919 r. otrzymały oprócz poborów wojskowych także inne pensje lub emerytury rządowe, natenczas mają one bezzwłocznie o tem powiadomić przełożone Dowództwa.

W powiadomieniach tych należy dokładnie podać adres kasy wypłacającej pensję lub emeryturę, oraz rodzaj i miesięczne kwoty poszczególnych płac.

Dowództwa dotyczących formacji są zobowiązane na podstawie posiadanych danych osobistych podwładnych im osób i na podstawie wyżej wyszczególnionych powiadomień, wdroić u dotyczących władz rządowych wstrzymanie wypłaty rządowych pensji lub emerytur z dniem 31 grudnia 1918 r.

25.

Kurs rubla.

Na podstawie Rozk. Krak. Nr. 25, z dnia 6 marca 1919. Rozporządzenie Min. Spr. Wojsk. L. D. G. 3579/13, z dnia 8 lutego 1919.

Jako kurs rubla, służący do wewnętrznych wypłat i przeliczeń w obrębie zarządu wojskowego oznacza się 100 Rb. = 150 Mk.

26.

L. 1360/19.

Wszystkie Dowództwa, Oddziały i Formacje mają pod osobistą odpowiedzialnością komendantów, zgłosić Sądowi polowemu wszystkich oficerów i podoficerów, ukończonych prawników z praktyką adwokacką lub sędziowską lub bez praktyki, którzy jednak ze względu na stan zdrowia nie są zdolni do służby frontowej.

27.

O. W./kwat. 152./L. org. 612/D. O. W.

Wykaz oficerów. posiadających wykształcenie artyler.

Wszystkie oddziały i zakłady, podległe Dow. W. P. na Gal. wsch., przedłożą do dni trzech Oddziałowi II. Kwat. (Uzbrojenie) wykazy oficerów, posiadających wykształcenie artylerzyckie, specjalnie w kierunku wyrobu amunicji i kierownictwa magazynów artylerzyckich. (L. 1621/Kwat.).

28.

K. 314/19.

Sąd pol. D. O. Wojsk. — Oddział, w którego stanie ewidencyjnym znajduje się podpor. N. Kulakowicz i żołn. Roman Chemi, który dnia 9 stycznia 1919 przejeżdżali w transporcie wojskowym przez Sądową Wiśnię, poda to do wiadomości Sądu pol. w Przemyślu, do L. cz. K. 314/19.

29.

L. cz. E. 1327/19.

Sąd pol. D. O. Wojsk. — Prawomocnymi wyrokami Sądu polowego zasądzeni zostali:

1) dnia 15/III. sekcijny Roman Romankiewicz, za zbrodnię zbiegostwa z §§ 183 i 198 ukw., na karę więzienia przez 4 miesiące, z równoczesną degradacją do szeregowca;

2) dnia 15/III. kanonier Henryk Czubak za występki samowolnego oddalenia się z § 212 ukw., na karę ścisłego aresztu przez 1 miesiąc;

3) dnia 19/III. szeregowiec Józef Wanat, za występki samowolnego oddalenia się z § 212 ukw., na karę aresztu przez 1 miesiąc;

4) dnia 13/III. szeregowiec Michał Kołcz, za zbrodnię kradzieży z §§ 457, 459 i 464 ukw., na karę obostrzonego więzienia przez 4 miesiące, zmniejszoną następnie w myśl dekretu amnest. o połowę;

5) dnia 13/III. szeregowcy: Wojciech Kosik i Michał Chlebica za zbrodnię kradzieży z §§ 457, 459 i 461 ukw., na karę więzienia każdy po 2 lata z obostrzeniem, zmniejszoną następnie w myśl dekretu amnest. z 1/III., a w drodze łaski na 1 rok, z zastrzeżeniami.

6) dnia 13/III. kanonier Wojciech Kornafel, za występki z § 212 ukw., t. j. samowolne oddalenie się, na karę ścisłego, obostrzonego więzienia przez 2 miesiące.

Powyższe wyroki należy zgromadzonym żołnierzom ogłosić.

30.

L. cz. K. 1303/19

Sąd pol. D. O. Wojsk. — W nocy na 2/III. br. zbiegł z oddziału zamkniętego szpitala okręgowego w Przemyślu Jan Lembas, starszy żołnierz 5 p. p. zasądzony przez tutejszy Sąd dnia 21/I. br. L. cz. K. 109/19 za zbrodnię rabunku na karę dziesięcioletniego ciężkiego więzienia.

Wzywa się wszystkie oddziały i formacje, w których stanie znajdowałby się nazwany o natychmiastowe przyaresztowanie go i odstawienie do aresztów Sądu polowego w Przemyślu, ul. Koszarowa L. 1, a wszystkie władze bezpieczeństwa o śledzenie za nim i natychmiastowe przyaresztowanie na wypadek przytrzymania.

Jan Lembas, urodzony 17/X. 1900 w Krakowie, tamże przynależny, rel. rzym. kat., stan wolny, nieślubny syn Maryi Lembas, z zawodu tapicer.

Wzrost średni, włosy, oczy i brwi ciemne, nos i usta proporcjonalne, chory na „Lues“.

31.

O. W./op. 88/L. org. 611/D. O. Wojsk.

Oddawanie honorów wojskowych.

Po sposobie oddawania honorów wojskowych poznać wartość żołnierza. Żołnierz, który przepisowo pozdrawia przełożonych i wyższych swoich, świadczy o swojej karności, która jest podstawą każdej dzielnej armii.

Oddając honory wojskowe, spogląda żołnierz ostro w oczy temu, kogo pozdrawia. Oddawanie honorów powinno zaczynać się z postawy zasadniczej, na 3 kroki przed osobą, której honor oddaje się, a kończyć 3 kroki poza nią.

Pojedynczy żołnierz bez karabinu oddaje honory wojskowe:

A) przez zrobienie frontu i salutowanie (w ten sposób, że w postawie zasadniczej zwraca ostro głowę w stronę przełożonego i przykładą prawą rękę do daszka czapki tak, że palec wskazujący i średni dotyka daszka przed prawym okiem, zaś reszta jest zwarta i przyległa do dłoni) przed:

1. księdzem z Najświętszym Sakramentem,
2. Naczelnikiem Państwa,
3. zwierzchnikami państw sprzymierzonych,
4. przed sztandarami wojskowymi.

B) przez salutowanie ręką przed:

1. polskimi oficerami, podchorążymi i urzędnikami wojskowymi,
2. oficerami armii sprzymierzonych,
3. procesją i konduktem pogrzebowym,
4. wszystkimi podoficerami polskimi i
5. wszystkimi podofic. wojsk sprzymierzonych.

Żołnierz powinien też pozdrawiać starszego żołnierza, o ile ten jest jego drużynowym lub kmdantem izby.

Żołnierz z karabinem frontuje stałe w postawie zasadniczej, broń do nogi, w wypadkach wymienionych pod A); przechodzi ćwiczebnym krokiem, broń na ramię i zwraca głowę, przyczem prawa ręka porusza się swobodnie, w wypadkach wymienionych pod B).

Jeżeli żołnierz niesie karabin na pasie, zachowuje się przy oddawaniu honorów, jak poprzednio, tylko naciąga pas prawą ręką na wysokości ładownicy i przyciska łokieć do tułowia. Wolna ręka porusza się swobodnie.

Jeżeli żołnierz niesie karabin inaczej, przed oddaniem honorów kładzie go na lewe ramię.

Jeżeli żołnierz ma przy spotkaniu z oficerem zajęte obie ręce lub jedną jakimś większym przedmiotem, to oddaje honory przez zwrot głowy. Jeśli lewa ręka jest zajęta drobnym pakunkiem, oddaje honory, jakby nic nie niósł. Przy salutowaniu ręką wolna ręka jest nieruchoma.

Nie wolno oddawać honorów lewą ręką; nie wolno salutować prawą ręką o ile się w niej trzyma chusteczkę, papieros i t. p. Jeśli żołnierz siedzi, a przechodzi obok niego przełożony, powinien wstać

i oddać honory, przybierając postawę zasadniczą i przeprowadzając oczyma przechodzącego.

Żołnierz przejeżdżający obok przełożonego, na wozie lub rowerze, oddaje honory przez zwrot głowy i wyprostowanie tułowia.

Przejeżdżając obok przełożonego konno, oddaje honory przez wyprostowanie tułowia i zwrot głowy.

Żołnierz, jadący na rowerze w wypadkach pod A), zsiada dla zrobienia frontu i oddania honorów, zaś pod B), oddaje honory przez zwrot głowy. Jadący w samochodzie kierownicy samochodowi zwolnieni są w czasie jazdy zupełnie od oddawania honorów, jadący na rowerach i woźnice wojskowi, tylko w razie bardzo ożywionego ruchu ulicznego.

W koszarach lub gospodzie żołnierze wstają, gdy przełożony wchodzi lub wychodzi. Jeśli stoją, przybierają w tych wypadkach postawę „na baczność” frontem do przełożonego.

W sali powinien żołnierz zdjąć czapkę z głowy o ile nie ma pasa lub nie jest przy bocznej broni. Pod dachem, w tramwaju i t. p. oddaje się honory wojskowe przez przybieranie postawy zasadniczej bez względu na to, czy się ma czapkę na głowie, czy nie, czy się jest z bronią boczną, czy bez niej. Żołnierz, idący z kobietą pod ręką, ma rękę opuścić i prawą ręką oddać przepisowo honory.

Oddziały, prowadzone przez żołnierzy i podoficerów, oddają honory wojskowe na komendę swoich dowódców przed:

- 1) księdzem z Najświętszym Sakramentem.

Za zgodność:
KOZIAROWSKI, kap.
szef adjutantury.

- 2) Naczelnikiem Państwa,
- 3) sztandarami wojskowymi,
- 4) wszystkimi polskimi oficerami,
- 5) oficerami armii sprzymierzonych,
- 6) zwierzchnikami państw sprzymierzonych.

Jeżeli dowódca nie ma karabinu, pozdrawia przez salutowanie ręką; z karabinem oddaje honory tak, jak żołnierze jego oddziału.

Osoby wojskowe, którym nie należą się honory wojskowe oddawane przez cały oddział, pozdrawia tylko dowódca w przepisany sposób. Podoficerowie nie salutują szablą.

Poza garnizonem n. p. w polu, na ćwiczeniach i t. p. nie oddaje się honorów całym oddziałem. Dowódca melduje przechodzącemu, czy przejeżdżającemu przełożonemu, o ile ten jedzie powoli: stan liczebny, rodzaj oddziału i cel marszu, n. p. 8 ludzi 1-szej kompanii, 2-go pułku maszeruje na strzelnicę. Tyczy się to tylko przełożonych polskich.

Poza obrębem garnizonu powinien każdy żołnierz meldować spotkanemu przełożonemu, dokąd idzie i na jakiej zasadzie.

Meldując się, staje w postawie zasadniczej 3 kroki przed przełożonym jeżeli jest z karabinem, bierze broń do nogi. Przed odejściem bierze broń na ramię, robi w tył zwrot i odchodzi.

Powyższe wskazówki należy wykorzystać w wolnych chwilach dla pouczenia żołnierzy. (L. 2676. pers. op.)

MINKIEWICZ m. p.
brygadyer.